

Văng Mẹ Xa Cha

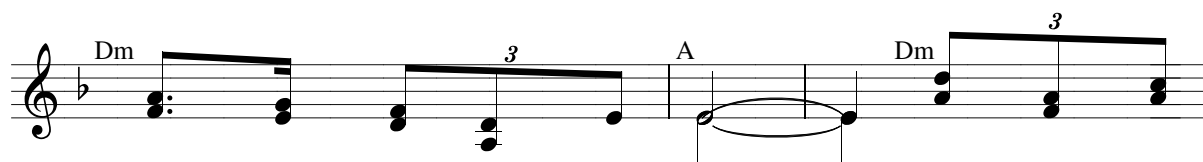
Trọng Khánh

Vừa phải

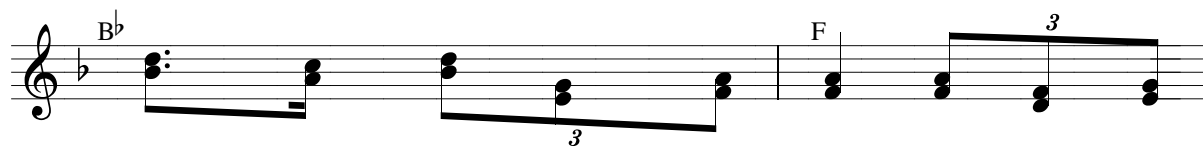
Một ngày cha mẹ đi xa trong căn
Chạnh lòng thương một người rưng; thương thay
Mẹ là mái nhà cho con, nhưng cha
nhà lạnh vắng, cô liêu. Từng chiều con ngồi ngây
một mùa đã trôi qua vì nhìn căn nhà của
là đèn sáng trong đêm. Từng ngày cha mẹ nuôi
thơ, con mong chờ cha mẹ đấy thôi. Một
ta cha không còn, bóng mẹ cũng xa. Một
con, ơn cao dày con nào dám quên. Mẹ
ngày cha mẹ đi xa, con vất vả lo toan sớm
mùa đông ở trong tôi sương vẫn nhỏ từng giọt xót
là mái nhà cho con khi giá lạnh con nường nấu
hôm. Cuộc đời không người tựa nương, con thấy
xa. Giật mình nhớ lại ngày qua cha với
thân. Rồi từng bước đường con đi cha dắt
căn cha mẹ rất nhiều.
mẹ đã xa mấy mùa.
điu con qua tháng ngày.

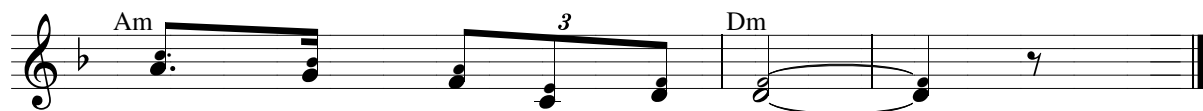
ĐK: Con ngồi con khóc vì vắng mẹ xa cha. Nỗi lòng héo

hắt tiếng ca sầu khôn nguôi. Con ngồi con

khóc nhưng nỗi buồn không trôi; có một lần

thôi trong con lệ tuôn rơi.